

A FELTÁMADT JÉZUSUNK JELENÉSEI

2017. május 14.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A drága Jézus kegyelméből – hálákat adunk Neki, szeretjük Őt – Pál sorait olvassuk az 1Korinthus levél 15. fejezetében.

1KORINTHUS 15,1–9.

1. Eszetekbe juttatom továbbá, atyámfiai, az Evangéliumot, melyet hirdetem néktek, melyet be is fogadtatok, melyben állotok is.

Nézzük, hogy mi ez az Evangélium? Hogy lehet ezt röviden összefoglalni?

2. Amely által üdvözültök is, ha megőrzitek, aminémű beszéddel hirdetem néktek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké.

Ez fel kell, hogy hívja a figyelmünket, hogy az evangéliumot nem csak befogadni kell, hanem megőrizni is. Pál azt mondja, hogy én ugyan hirdetem nektek és ti befogadtátok, de remélem, hogy ez a munka nem volt hiábavaló, hanem meg is maradtok benne. Mert sok az útvesztő a világban, ezért nekünk szüntelenül meg kell győződnünk és erősen meg kell állnunk abban az evangéliumban, amit kaptunk. Ez nagyon fontos dolga a hívőknek. Ez a mi részünk, Pál erre hívja fel a figyelmet.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

Pál mondja, hogy ő nem embertől vette az evangéliumot, nem embertől tanulta, hanem a Szent Szellemtől vette, kijelentés által. Itt kezdődik az evangélium, hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. A mi bűneinkért kellett meghalnia.

Néztük az elmúlt hetekben részletesen, hogy milyen szenvedéseken kellett átmennie, mit kellett elszenvednie értünk, a mi bűneinkért. Ő soha életében egyetlen bűnt nem követett el, sőt bűn nélkül született. Szent fogantatása volt a Szent Szellemtől. A szenvedéseit mind a mi bűneinkért kellett elszenvednie, a te és az én bűneimért, és a világ minden bűne rajta volt. Olyan Bárány volt, akit Isten hozott, és Keresztelő János ezt mondta: Ímé, az Istennek ama Báránya. Addig is voltak bűnért való áldozatok, addig is kellett vinni bárányokat évről évre a templomba, de ama Bárány – Isten hozta ezt a Bárányt –, aki elveszi a világ bűneit, a világ minden bűnéért az egyetlenegy áldozat Ő volt, a drága, megszentelt Bárány! Meghalt a mi bűneinkért!

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;

Három napot a halálban volt, lent a pokolban, azon a helyen, ahol nekünk kellett volna lennünk örökre. Nemesak egy időre, hogy letöltjük a büntetésünket, és aztán kijövünk. Szó sincs róla! A sötétség királyságához tartoztunk, mert Ádámban elveszetté lettünk. Ebben a három napos halálban Jézus a mi bűneinkért bűnhődött. De Isten ki tudta hozni a halálból, mert nem Ő követte el ezeket a bűnöket. Ez volt a nagy különbség.

Ha Jézus maga követte volna el azokat a bűnöket, akkor örökre ott kellett volna maradnia, hogy bűnhődjön a bűneiért. De Ő a mi bűneinket vette magára, és került arra a helyre, ahol nekünk kellett volna szenvednünk örökre. Ezért Isten fel tudta Őt támasztani a halálból a harmadnapon a szent vér váltsága által, mert az a vér szent volt, szeplőtelen volt! Ez az evangélium: harmadnapon feltámasztotta az Írások szerint, és utána jön a rész, amivel ma foglalkozni fogunk.

1KORINTHUS 15,1–9.

5. És hogy megjelent Kéfásnak; azután a tizenkettőnek;

Elkezdődtek a jelenései, a feltámadt Jézus megjelenései. Ez azért hozza izgalomba a szívemet minden alkalommal, mert ha akkor megjelent a megdicsőült testében, amikor kijött a sírból – és azt is írja az Ige, hogy Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz –, akkor Jézus ma is örömét leli abban, ha nekünk kijelentheti magát, ha megjelenhet a Szent Szellem által. Hányan láttátok Jézust álmokban, látásokban, látomásokban? Hányan vagytok? Sokan vagyunk! Akik még nem, én ma bátorítalak, hogy ne nyugodjál bele, hanem vágyakozz arra, hogy megláthasd a szerelmes ábrázatát, mert Ő örömmel kijelenti magát. Ahogy itt negyven napig járt és kijelentette magát, úgy van most is. Ha vágyódsz utána, meg fogja jeleníteni magát valahogy, ahogy neki tetszik. De fogod látni Őt, fogod látni a gyönyörű ábrázatát. A gyönyörűséges szemeit, ami szeretettenger, szeretetfolyamok, tűzfolyamok, emésztő szerelem folyamok jönnek belőle. Rád néz, és nem tudod levenni a szemed többé róla. Lenyűgöző a szépsége! Amikor Őt meglátod, akkor rabja leszel a szerelmének. Mint ahogy a szerelmesek megpillantják egymást.

Amíg nem látod, addig csak olyan képeket vehetsz, amit az Ige mond róla, olvasva a jelenéseket, el tudod képzelni, milyen gyönyörűséges Ő. Egyetlen képnek nem sikerült még úgy ábrázolni, mint amilyen Ő valójában. Csak megközelítő képek vannak. De az Ő szépsége olyan lenyűgöző, és olyan csodálatos, hogy az ember azt veszi észre, amikor meglátja, hogy abban a pillanatban minden más megszűnik. Megszűnik minden, ami addig érdekelt. Valóban Ő az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, a teremtőd, az alkotód, Őbenne van Isten teljessége. Olyan lenyűgöző, hogy megszűnik minden más. Elfelejtet az addig történt rosszat az életedben, elfelejtet, hogy milyen vágyak voltak az életedben, hogy mi az, amiben nem jutottál teljességre, mindent, ami addig volt.

Az Ő gyönyörűsége itt megadatott sokaknak, fogjuk olvasni, kezdjünk el mi is vágyódni utána. Miért is ne? Többek leszünk ez által. Bármire vágyhatsz ebben az életben, legyen az egy új autó, vagy bármi, az előbb-utóbb a szeméttelenen, vagy a roncsotelenen köt ki, csak idő kérdése. A legújabb autó is elhasználd, lestrapálód, beviszik a roncsotelenre, pedig mit áldozott érte az illető! Felépíthetjük a legszebb palotát, ám egy idő múlva látjuk, hogy repedeznek a falak, kiesnek az ablakok, csak idő kérdése. Minden múlandó ebben az életben, és ezért nagyon fontos, hogy tudjuk, hogy az örökkévalókra kell tekinteni, a figyelmünket oda irányítani, mert azokban soha nem fogunk csalódni, és azt soha nem veszi el tőlünk senki!

Ha vágyakozunk megpillantani Jézus Krisztus szépségét, meg fogjuk látni, mert az Úr csak elrejtőzik egy ideig esetleg. Tudom saját magamról. Már annyira vágytam, hogy lássam az Úr Jézust, amikor már olyan emésztő vágy fogott el, hogy szeretném Őt látni, hogy könnyekre fakadtam tőle – nem azért, hogy jobban higgyek benne, mert hittem Jézusban, de nagyon erős volt bennem ez a vágy –, aznap éjszaka megmutatta magát! Mindennél jobban kell Őt vágnini, és akkor megkapjuk! Mint ahogy a szerelmesek emésztődnek egymás után, olyan vágyakozással kell lenni az Úr iránt, és akkor felfedi magát!

Mondom neked, ha Őt meglátod, óriási változásokat hoz az életedben. Őt minél jobban megismerni azt jelenti, hogy minél jobban szeretni. Ő az egyetlen, aki veled van. Ha azt mondod,

hogy jaj, nagyon szeretem ezt az Erzsikét, de megtudsz rólam részleteket, hogy milyen módon szoktam rendetlenkedni otthon, ezt vagy azt tenni, vagy az életem során hol tévesztettem, akkor két lépést hátrább fogsz esetleg lépni, és visszafogod magad, már nem szeretsz annyira.

Jézussal nem így van. Jézusról minél többet megtudsz, minél jobban megismered, és közelségébe kerülsz, annál jobban fogod szeretni, a rajongásig. Mert benne nem lehet csalódni, benne nem lehet csalódni! Lenyűgöző, és ahogy közelebb és közelebb kerül hozzád, annál jobban fogsz vonzódni hozzá. Valami csodálatos az Ő kiragyogása az életünkre! Ez történt itt, ahogy megjelentette magát. Nézzük meg, hogy írja itt a sorrendet!

Megjelent Kéfásnak. Neki jelent meg először. Azért tette ezt Jézus, mert az volt a legfontosabb, hogy az ő szívét helyreállítsa, miután Péter Őt megtagadta. A legnehezebb percekben Péter elhagyta Jézust. Sőt, letagadta azt is, hogy valaha ismerte, vagy látta. Péter utána keserves sírásra fakadt, annyira bántotta, amit tett. Jézusnak megvoltak a tervei Péter életével, elhívta őt, három és fél évig együtt jártak, tanította az Úr ismeretére – ez egy befektetés volt. Jézus nem engedhette, hogy Péter búslakodjon örökké.

Jézus nem ilyen. Ő elmegy a szívünk után, és visszaszerzi, akármilyen is érte a szívünket. Akármilyen bántás, vagy megkeseredés, törés lehet a szívünkön, Jézus utánamegy a szívünknek. Így először Kéfásnak, azaz Péternek jelent meg, mert Pétert helyre kellett állítania, hogy ne kárhosszta magát, amiért megtagadta Őt. Olvassuk ezt majd a János evangéliumban, ha oda eljutunk. Háromszor kérdezi meg tőle, hogy Péter, szeretsz-e engem? Jobban szeretsz-e engem ezeknél?

Tudod-e, hogy Jézus szereti hallani, amikor azt mondjuk neki, hogy szeretünk, Úr Jézus? Miért kérdezte ezt Jézus? Hallani akarta, hogy Péter szereti Őt. Háromszor, ahányszor megtagadta. Nem ismerem ezt az embert, nem is láttam soha, semmi közöm hozzá, mondta Péter, mert félt, hogy esetleg ő is odakerül, és őt is megkínózzák, meg az életét féltette. Megtagadta a Jézust. Helyre kellett hozni ezt a helyzetet.

Isten a helyreállítás Istene, ezt jegyezzétek meg! Nem hagyja a szívünket a kárhosszításban, a keserőségekben, a különböző neheztelésekben, ahova tesz minket az élet, hogy mindenről te tehetsz, és akkor beledöngöljük a másikat a sárba, a föld alá. Nem, Jézus nem ilyen! Jézus jön, és helyreállítja a szívünket. Ezért volt, hogy Péternek jelent meg először.

Azután a tizenkettőnek, ezt olvassuk majd. De amikor megjelent a tizenkettőnek, még akkor se igazán akarták elhinni, hogy ez Jézus. Amikor hírért hallották, hogy Jézus él, akkor egyáltalán nem hitték el, hogy feltámadt. Mi ez a feltámadás? Soha nem láttak olyat! A tanítványoknak szükségük volt ezekre a jelenésekre. A te életedben is, ha szükség van arra, hogy Jézust lásd, akkor anélkül, hogy nagyon vágyódnál rá, meg fog jelenni neked, és elvégzi ezeket a helyreállításokat, közléseket. Mert az Úrnak nagyon fontos, hogy a mi szívünk a helyére kerüljön a bántások, a megpróbáltatások során, hogy el tudjuk végezni azokat a szolgálatokat, amik be vannak írva az elhívásunkba. Ez nagyon fontos Jézusnak. Megjelent a tizenkettőnek, aztán több mint ötszáz atyafinak egyszerre.

1KORINTHUS 15,1–9.

6. Azután megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre, kik közül a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban el is aludtak;

Ötszázan voltak, egy nagyobb tömegben, és Jézus megjelent. Azt az ámulatot képzeld el! Jézus szereti magát kijelenteni, mert hogyha nem így lenne, akkor ezeket miért kellett volna megtennie? De bizonyágtevőket szerzett magának, akik Őt így, a megdicsőült testében láthaták. Miközben ezt hallod, ébred-e a szívedben a vágy, hogy te is akarod Őt látni? Remélem, egyre inkább izgalomba jössz, hogy a drága Úr Jézust én is látni szeretném! Akkor már előbbre

vagyunk, mert ez a célja ma, hogy Őt minél inkább megismerjük, és megláthassuk, megpillanthassuk, szót hallhassunk a szájából. Úgy imádkozza az Apostolok cselekedeteiben? Nemcsak hogy meglássuk Őt, hanem szót halljunk a szájából. Előbbre legyünk, kiigazítások, vezetések kellenek az Ő szívéből a mi szívünkre. Megjelent több mint ötszáz embernek. Úgy írja, hogy ezek közül a legtöbben mindmáig élnek, némelyek el is aludtak. Vagyis élő bizonyosságokat szerzett az Úr Jézus magának, hogy föltámadt. Megmutatta magát a megdicsőült testében.

1KORINTHUS 15,1–9.

7. Azután megjelent Jakabnak, azután mind az apostoloknak,

8. Legutolszor pedig mindenek között, mint egy idétlennek, nékem is megjelent. [KSZE 6. kiadás]

9. Mert én vagyok a legkisebb az apostolok között, aki nem vagyok méltó, hogy apostolnak neveztessem, mert háborgattam az Isten Gyülekezetét.

Méltatlannak tartotta magát erre Pál, Jézus mégis megjelent neki. Kiigazítás volt abban a jelenésben, útmutatás, az elhívására való rávilágítás. Ha Jézus megjelent azoknak, akik itt felsorolásra kerültek, és Ő nem személyválogató, akkor elvárással lehetünk, hogy mi is gazdagodunk hamarosan egy látogatással. Tétélezzük föl, és kezdjük el elváró hitben lenni! Miért ne? Erről kevés szó esik, nincs benne az alapsomagban, szoktam mondani. Befogadtuk Jézust, van örök életünk, van, aki így leéli az egész életét, és nem gondolkodik azon, hogy ennél létezne több? Az együtt járásban, a közösségben? Létezik. Sok minden van ott, ami akkor jön elő, ha törekszünk, ha kívánczunk oda. Akkor jönnek elő. A szívünknek kell kívánni, vágyakozni utána, és fel fogják ébreszteni ezek a gondolatok, ezt forgasd magadban!

Minden egyes alkalommal, amikor Jézus megjelenik, azzal kezdi, hogy ne félj! Mert amikor az ember Őt meglátja, akkor egy természetes istenfélelem fogja el. Akkor is, ha egy angyal jelenik meg. Az angyalok is azzal kezdték az üzenetet, hogy ne félj! Ő, amikor jön a mennyei dicsőségben, a mennyei dimenzióból, akkor a félelemnek el kell távoznia tőlünk, leborulunk a lábához, és imádjuk Őt. Ezen is meditálhatsz, hogy mit tennél akkor, ha Jézus megjelenne az életedben? Gondolkojd! Épülésedre lesz az idő, amit ezzel töltesz. Lehet, hogy miközben azon időzöl, hogy Jézus meglátogat téged, vagy álmodsz vele, közben kijelentést veszel tőle, mert a Szent Szellem fogja hozni az Ő szívéből, amit mondani akar. Időzz vele! Időzz ezekkel a gondolatokkal!

Elmegyünk a Márk evangéliumba, és a feltámadt Jézus történetét elolvassuk. Az első versek arról szólnak, hogy az asszonyok a sírhoz mennek, és ott megkapják az üzenetet Jézus feltámadásáról. Ők az elsők, és ki is küldi őket az angyal, hogy menjenek, és vigyék ezt hírül. Az első evangélisták, akik Jézus örök életét hírül adták, ezek a nők voltak – mielőtt bárki megvetné, hogy mit keres egy nő a pulpituson! A legelső, akiket kiküldött az Úr Jézus és az angyalok, hogy menjetek, hirdessétek, és mondjátok el a tanítványoknak, azok nők voltak. Ámen. Egyébként nincsenek megkülönböztetve a nők és a férfiak az Isten királyságában, mint szolgálatok. Egyek vagyunk a Krisztusban. Ezt ebből a történetből látni fogjuk.

MÁRK 16,1–14.

1. Mikor pedig elmúlt a szombat, Mária Magdaléna, és Mária a Jakab anyja, és Salomé drága keneteket vásárlának, hogy elmenvén megkenjék Őt.

Jézus a sírboltban volt abban a három napban – legalábbis az asszonyok azt hitték, hogy még mindig ott van –, és vitték a drága kenetolajokat, hogy megkenjék, bebalzsamozzák a testét. Ezt pénteken nem tudták megtenni, amikor levették őt a keresztről, mert akkor már kezdődött a szombatnap. Péntek este indul, így nem volt erre lehetőség, ezért mentek akkor. A balzsamozáshoz készültek, vitték a drága olajokat.

MÁRK 16,1–14.

2. És korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz mentek napfelkeltekor.

3. És mondják vala maguk között: Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról?

Tépelődnek egy helyzeten, amiről úgy gondolják, hogy majd nekik kell megoldani. Hányszor vagyunk így magunk is, hogy méregetjük, hogyan fog megoldódni egy helyzet, nem látjuk rá a megoldást, de mire odaérünk, már Jézus előttünk járt, és az a dolog már nincs akadályként ott. Ez történt itt is.

4. És odatekintvén, látták, hogy a kő el van hengerítve; mert felette nagy volt.

Mentek az úton, és azt gondolták, hogy nem tudják ezt a követ eltenni az útból, de mire odaértek, nem volt ott az az akadály. Hányszor vagyunk így az életben, hogy foglalkoztat minket valami, hogy oldódik meg, és mire beleszöppenünk abba a helyzetbe, amin annyit töprengtünk, addigra az Úr már előttünk járt, és az a dolog már megoldódott? Így volt itt is. A kő már nem volt ott, el volt hengerítve, pedig felette nagy volt. Az asszonyok képtelenek lettek volna elhengeríteni. Felette nagy kő volt.

5. És bemenvén a sírboltba, láttak egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve; és megfélemlének.

Volt bennük egy kis lélekjelenlét, nem? Fogták magukat, és bementek a sírboltba! Bemelve a sírboltba láttak egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve, és megfélemlének! Benned is megállt volna az ütő – mondom neked –, ha angyalt látsz. Angyalokat is lehet megfigyelni, vannak ilyen jelenések, és mikor az ember meglát egy ilyen hatalmas fényes lényt, akkor fel kell készülnie, hogy először megdöbben rajta, hogy mit is lát. Mert nem mindennapos látvány. Ez történt velük.

6. Az pedig monda nekik: Ne féljete. A Názáreti Jézust keressétek, aki megszáttetett; föltámadott, nincs itt; imé a hely, ahová Őt helyezétek.

Látjátok? Amikor a szellemi birodalom megnyílik neked, az első üzenet, amit hoznak, hogy ne féljete. Mert mi annak a birodalomnak a részesei vagyunk, csak nem látjuk minden nap. Az emberben egy ilyen ösztönös ijedség jön, megijed, hogy mit látott. Azt mondja az angyal, hogy ne féljete! Megmutatta a helyet, hogy üres. Üres volt a sír. Nincs többé Jézus a sírban. Itt feküdt három napig, de feltámadott. Jézust már nem találjátok itt többé! Az angyal hozta az üzenetet, és az asszonyok lába földbe gyökerezett, mikor meggyőződtek arról, hogy tényleg nincs ott Jézus, akit be akartak balzsamozni. Azután az angyal kiküldi őket.

7. De menjete el, mondjátok meg az Ő tanítványainak és Péternek, hogy elötete megyen Galileába; ott meglátjátok Őt, amint megmondotta néktek.

Látod, Péterre az Istennek és Úr Jézusnak mindig külön figyelmes gondja volt, mert Péter szíve meg volt sérülve az által, hogy megtagadta Jézust. Egy szörnyű helyen lehetett a szíve, mert akit a legjobban szeretett, azt nyílt színen megtagadta. Az Úrnak itt is újra gondja van rá. Látod-e ezt az igen kegyelmes szívét Istennek, hogy mennyire fontos, hogy a te szívedet helyreállítsa? Üzenetet küld például angyal által, vagy prédikáció, vagy tanítás által, vagy másik testvér által, aki szól hozzád majd olyat, amit csak az Úr tudott, és csak az Úr szólhatta, és vedd úgy, hogy csak az Úr szólt. A szívedet helyre akarja állítani, hogy ne legyél kárhoztatásban. Így történt itt is. Mert különben miért emelte volna ki Pétert? Mert Péternek kellett az, hogy az ő szívéhez szóljon az Úr szava, hogy menjete Galileába, mert az Úr elötete megyen fel, és ott meglátjátok Őt, amint megmondotta néktek. Egy tiszta üzenet. Menjete, a tanítványoknak mondjátok el, hogy hol találkozzunk, hol lesz a találkozás a feltámadt Jézussal. Mert Jézus szeretné őket látni.

MÁRK 16,1–14.

8. És nagyhamar kijöven, elfutának a sírbolttól, mert félelem és álmétkodás fogta el őket; és senkinek semmit sem szólának, mert félnek vala.

Most jöttek ki a sírbolttól. Jézussal randevúzni a legjobb dolog, ugye? Jézussal táncolni, keringőzni! A feltámadt Jézus pedig ezeket a perceket várja az életünkben. Vár minket egy helyen, ahol találkozni szeretne velünk. Lehet egy imakör, lehet, hogy a gyülekezet, de vár téged, és találkozni akar veled! De nekik eszük ágában sem volt, hogy a tanítványoknak elmondják, inkább azt nézték, merre fussanak. Szerintem te se lettél volna máshogy egy ilyen jelenésnél. Félelem és álmétkodás fogta el őket, és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek. Teljesítették a küldetésüket? Nem.

Jézus nem hagyta ezt annyiban, és újabb jelenések következtek. Mert az asszonyok látták ezt a dolgot, angyalok üzenték, eszük ágában sem volt, hogy elvigyék a tanítványoknak a hírt. Mi se kárhoztassuk magunkat, ha valamit veszünk a Szellemtől, és nem sikerül teljesíteni valamiért. Valami akadályoztatás van, vagy félelem, vagy kishitűség, vagy bármi, amivel visszafogott minket valami. Nem tettük meg. Mentsük fel magunkat! Nem mi vagyunk az elsők, akikkel ez történt. Ámen. Ezeknek a kis, rövid lépteknek hatalmas felszabadító erejük van, azért időzünk vele. Itt így folytatódik, hogy most nem az agyal, hanem a feltámadt Krisztus jelenik meg.

9. Mikor pedig reggel, a hétnek első napján föltámadott, megjelenék először Mária Magdalénának, akiből hét ördögöt űzött ki.

Ezek az asszonyok, akik ott a sírnál voltak, és nem akarták elhinni, és futottak szanaszét. Jézus nem hagyta annyiban, megjelent nekik. Az angyalok vitték a hírt, hogy nincs itt, feltámadott, erről meggyőződtek, hogy ez után mi lesz, fogalmuk sem volt róla mindaddig, amíg Jézus meg nem jelent nekik. Megjelent Mária Magdalénának, akiből hét ördögöt űzött ki – valamiért nagyon szerették őt az ördögök. De menniük kellett. Távozniuk kellett. Utána Mária Magdaléna szolgálta Jézust a vagyonával és az egész életével. Mindenféle kárhoztatás nélkül.

10. Ez elmenvén, megjelenté azoknak, akik vele voltak és keseregnek és sírnak vala.

Ezek az asszonyok, mikor mindezt hallották, csak sírni tudtak, keseregtek, nem akarták elhinni.

11. Azok pedig mikor hallották, hogy él és ő látta, nem hitték el.

Vitték a hírt, hogy feltámadt Jézus, és akiknek vitték, azok sem hitték el. Mondhatjuk, hogy egy hitetlen sereggel volt körülvéve Jézus? Nem volt még világosságuk erről, mert csak azt látták, hogy keresztre lett feszítve, és hogy eltemették, mit szenvedett, szörnyű napok voltak. De hogy feltámadt, ilyet még az életben nem láttak, és nem is hitték el. Jézus nem hagyta annyiban. Vitte a hírt az egyik, nem hitték. Újra megjelent, azok is vitték a hírt, nem hittek nekik. Jézus újra megjelent.

12. Ezután pedig közülük kettőnek jelenék meg más alakban, útközben, mikor a mezőre mennek vala.

Azok arról beszélgettek, hogy mi történt Jézussal. Kérdezi Jézus, hogy miről beszélgettek? Nem fedte föl magát. Te vagy az egyetlen, aki nem tudod, hogy mi történt itt a napokban? Hogy Istennek a hatalmas szolgáját keresztre feszítették és meghalt? Jézus csak hallgatta őket. Jézus, amikor kérdést tesz föl nekünk a szívünkben, akkor annak meg van a célja. Valamire rá akar világítani.

Jézus tovább kérdezősködik, majd idézi nekik az Írásokat: nem tudjátok, ti balgatagok, hogy ezek meg voltak írva a Krisztus felől, hogy ezeket kellett elszenvednie? Hát mit csodálkoztok rajta? Amikor odaérkezett ezzel a két tanítvánnyal Emmauszba, Jézus tovább akart menni, de a tanítványok kérték, hogy: térj be közénk, mert későre jár már. Az Úr betér hozzájuk, és együtt

eszik a kenyeret. Amikor megtöri a kenyeret, akkor a tanítványok szeme felnyílik, hogy ez csak Jézus lehet. Vagyis, amikor mi az úrvacsorát megtörjük Jézussal, akkor a szemeink megnyílnak dolgokra, amit addig nem láttunk. A tanítványok is akkor látták meg, hogy Jézus ül közöttük, és Jézus abban a pillanatban eltűnt. Mert ennek az a szépsége, hogy Jézus azt akarja, hogy az Igén keresztül fedjük fel Őt. Az Igén keresztül lássuk meg Őt, mert arra mindenkinek van lehetősége. Ezt a történetet a Lukács 24-ben olvashatjuk. Idekapcsolódik, hiszen a két tanítvány, akivel útközben találkozott, ez a kettő, akivel együtt ült az asztalnál, és felismerték Őt.

Tehát ezután megjelent közülük kettőnek – ez volt az emmauszi úton –, és ezek is elmenvén megjelentették a többieknek, de ezeknek sem hittek.

13. Ezek is elmenvén, megjelenték a többieknek; ezeknek sem hittek.

Micsoda hitetlen nemzettség! Képzeld el! És ezek voltak a tanítványok, akik annyi csodát láttak Jézussal három és fél évig! Vitték nekik a hírért, hogy látták a feltámadt Jézust, és nem hittek.

Jézus ekkor sem hagyta annyiban, hanem ezután megjelent a hitetlen apostoloknak is. Azt mondta, hogy nem hiszitek? Íme!

14. Azután, mikor asztalnál ülnek vala, megjelenék magának a tizenegynek, és szemükre hányta az ő hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy azoknak, akik Őt feltámadva látták, nem hittek,

Azt mondta: nézzétek és lássátok, hogy itt vagyok! Vagyis megjelent nekik, magának a tizenegynek, és szemükre hányta az ő hitetlenségüket. Jaj, de rossz hely az, amikor az Úr ránk olvassa, hogy nem így kellett volna, meg miért nem hitted! Szemrehányás. Ezt is szeretetben végzi az Úr, de kaptak egy kis fejmosást. Szemükre hányta a hitetlenségüket és keményszívűségüket. Valahol a szívük meg volt keményedve. Hogyhogy nem hittétek, amikor hírül adtam, és hány helyről hallottátok, és mégsem hittétek? Jézusnak ez nem tetszett. Ugyanúgy van ma is. Amíg még nem látjuk, amíg le van itt írva, és nem hisszük, az Jézusnak nem esik jól. Egy napon a szemünkre fogja hányni azokat, persze szeretetben. De azért csak jobban esne Neki, ha hinnénk azt, ami meg van írva, nem? Azért, mert Ő kimondja azt a szót. Jézus az életében soha nem vezetett senkit sem félre. Csak az igazságot szólja.

A szemükre hányta a hitetlenségüket és a keményszívűségüket, hogy azoknak, akik Őt feltámadva látták, nem hittek. Vagyis a tanítványok kaptak egy kis korholást. Megérdemelték? Meg, mert nem hittek, pedig az volt az igazság. Jézus soha nem fogja a dolgokat elferdíteni vagy szépíteni. Ez így volt, és ezt elmondta nekik. Rosszul esett Neki, hogy nem hittek.

Most elmegyünk János evangéliumába és megnézzük, hogy ott milyen feljegyzések vannak erről a negyven napról, amikor a tanítványoknak többször megjelenik. Mert János egész más helyeket fog megvilágítani, és olyan részleteket ír le, amit a másik három evangéliumból nem tudunk kiolvasni. Ezért kell ezeket együtt tanulmányozni. Mind a négy evangéliumban el vannak rejtve olyan részletek, amit a másokban nem látsz meg. Ezért, mint egy csokor, egyben elolvasva kapunk teljes képet arról, hogy Jézus hogyan végezte ezeket, hogyan jelentette ki magát. Ahogy akkor kijelentette magát, úgy ma is öröme van benne. Nem győzöm hangsúlyozni. Úgyhogy legyen elvárás a szíveden!

JÁNOS 20,11–22.

11. Mária pedig kint állt a sírnál sírva. Amíg azonban siránkozék, behajol vala a sírba;

Megint az asszonyok szaladtak a sírhoz a 20. fejezet elején, és látták, hogy a sír üres. Mária kint állt a sírnál sírdogálva.

JÁNOS 20,11–22.

12. És láta két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol a Jézus teste feküdt.

Itt két angyalról tesz említést, úgyhogy bizonyára kettő volt. Az előbb olvastuk, hogy csak egy angyallal beszélt, de két angyal volt. Olyan ez, mint a szövetség ládáján a kerubok, a fejnél és a lábnál a két angyal. A szövetség ládáját két angyal borította be, Isten jelenlétét, Istennek a dicsőségét védték. Ugyanúgy volt a két angyal a sír helyén, ahol feküdt, és a közepén a szent vér, ami feltámasztotta. Gyönyörű kép!

Két angyalt látott fehér ruhában, egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol a Jézus teste feküdt, de már csak múlt időben.

13. És mondanak azok néki: Asszony, mit sírsz? Monda nékik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették Őt.

Az angyalok beszélnek az asszonnyal, Máriával. Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom hova tették Őt. Mert látja, hogy Jézus nincs ott.

14. És mikor ezeket mondotta, hátrafordula, és látá Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az.

Hogy lehetséges ez? Most olvastuk másodszor, hogy Jézus megjelenik, de nem ismerik fel. Jézus annyit ad magából, amikor megjelenik a kijelentésében, amennyit szeretne, hogy te megláss belőle. Nem fedte fel magát teljesen, csak egyszerűen ott volt, abban a nagy dicsőségben. Ő olyan nagy dicsőségben van a megdicsőült testében, hogy lehet, hogy csak az árnyvonalait látta Mária. Tény az, hogy nem fedte föl magát. Ekkor elmondja neki Mária, hogy azért sír, mert elvitték innen az Urat, akit ő keres, és nem tudja, hogy hova tették. Mikor ezeket mondta, hátrafordult, és látta Jézust ott állni, de nem ismerte fel, hogy Jézus az.

15. Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? Kit keresel? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te vitted el Őt, mondd meg nekem, hová tetted, és én elviszem Őt.

Nézd meg Jézus szívét, hogy vigasztalni kezdi Máriát: miért sírsz, kit keresel? Mintha nem tudta volna. Látjátok, hogy Jézus mennyire irányítja a párbeszédet, hogy rávezessen minket valamire. Hiszen Ő tudta, hogy miért van ott Mária, mégis megkérdezte, hogy kit keres. Az pedig gondolván, hogy a kertész az – mert nem gondolta, hogy Jézus. Azt gondolta, hogy a kertészt látja. Érdekes dolog, hogy sokszor vélünk dolgokat, pedig egyáltalán nem úgy van. Azt gondolta, hogy a kertészt látja, a kertésszel beszélget.

16. Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! Ami azt jelenti: Mester!

Ekkor Jézus a nevéen szólítja: Mária! Ebből az egy szóból – addig is beszélgettek, de addig nem fedte fel, hogy Ő az –, amikor a nevéen szólítja, akkor megfordulva mondja neki, hogy ez csak a Mester lehet! Rabbóni! Ami azt jelenti: Mester. Akkor fedezte fel, hogy Jézus van ott, amikor a nevéen szólította őt.

Annyira személyes az Ő szívében az, ahogy téged szeret! Ahogy a te neved fel van írva, ahogy te számon vagy tartva, az annyira egyedi és annyira kiváltságos hely, hogy amikor a neveden szólít, akkor tudod, hogy az Úr az. Az eltéveszthetetlen! Itt ismeri fel Mária, hogy az Úr szól hozzá. Mert ahogy az Úr szólította a nevéen, úgy senki nem tudta. Azzal a szeretettel, és azzal a mindenséggel, amivel betakarta az egy névben, hogy az enyém vagy, a kincsem vagy,

és szeretlek. Egy névben felfedte magát Jézus, és Mária azonnal tudta, hogy ez csak a Mester lehet! Rabbóni! Ami azt jelenti: Mester!

JÁNOS 20,11–22.

17. Monda néki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez.

Figyeljete, ez nagyon fontos momentum! Ekkor Jézus mondta, hogy: ne illess engem. Mert Mária oda akart borulni a lábához, hogy átölelje. Ne illess engem, mert nem mentem még fel az én Atyámhoz! Vagyis Jézus úton volt, ki a sírboltból, és fel az Atyához, pedig negyven nap utána még itt volt a földön, de valamit el kellett végezzen. A régiek biztosan tudjátok, mi volt az. Fel kellett mennie az Atyához, hogy bemutassa a véráldozatát. Addig a bűnös ember nem érinthette, amíg Ő a megdicsőült, feltámadt testében a szent vérét fel nem vitte az Atyához.

Ez volt az a pillanat. Ezt a négy evangéliumból egyedül János jegyzi föl. A másik három nem tesz említést róla. Úgyhogy mekkora kincs az, hogy van nekünk a négy evangélium. Mekkora kincs az! Itt azt mondja, hogy mert nem mentem fel még az én Atyámhoz, hanem menj el az atyafiakhoz, az én atyámfiaihoz! Vagyis Jézusnak megint arra van gondja, hogy azok az atyafiak ne búslakodjanak, hanem tudják meg, hogy feltámadt Jézus, és ne szomorkodjanak többé. Jézusnak ma is ugyanígy fontos, hogy a te szívedet helyreállítsa, és hogy tudd azt az igazságot, amit nem úgy látsz esetleg. Ez itt Jézus szíve. Elküldi az atyafiakhoz: és mondd nekik, hogy felmegyek az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz. Micsoda örökség, amikor odaadja az Atyát az atyafiaknak, hogy mostantól nem csak az én Atyám, a ti Atyátok is. Ugyanúgy szerető Atyátok nektek, mint nekem. Ugyanúgy szeret benneteket. Egy Atya a gyermekeit egyformán szereti. Itt fedi fel ezt a titkot. Felmegyek, nem csak az én Atyámhoz, hanem a ti Atyátokhoz is. Az én Istenemhez is, és a ti Istenetekhez is. Felmegy, és felviszi a szent véráldozatát Jézus.

18. Elméne azért Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondotta néki.

Itt tudjuk a beszámolókból, hogy nem hittek a tanítványok, és ezért Jézus megjelenik nekik.

19. Mikor azért este volt, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megállta a középén, és monda nekik: Békesség nektek!

Az ajtók zárva voltak, mert a tanítványok rettenetesen féltek, remegtek. Látták, hogy Jézusnak mit kellett szenvednie, és mindenki tudta, hogy ők Jézussal voltak három, és fél évig. Bezárkóztak, és remegtek. Ezek a tanítványok egybegyűltek és bezárkóztak a zsidóktól való félelem miatt. Amit hoztam nektek – monda Jézus –, az a mennyei békesség. A keresztfá vére szerezte, és most békességetek legyen! Békesség!

20. És ezt mondván, megmutatá nekik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat.

Képzeljétek el a tanítványokat, nem akarták hinni, hogy Őt látják! Nagy fényességben megjelenik Jézus. Egyszerűen nem akarják elhinni a tanítványok, hogy Ő az, ezért kell megmutatnia Jézusnak a tenyerét és az oldalát. Lássátok meg, hogy én vagyok! Én vagyok a feltámadt Jézus, aki nektek békességet hozok. Megmutatta nekik a kezeit és az oldalát, és akkor örvendeztek a tanítványok, hogy látják az Urat. Egy nagy öröm fogta el őket, egy öröm, egy örvendezés, ami a mi osztályrészünk is, mert tudjuk, hogy Jézus feltámadt.

A Szent Szellem tesz nekünk bizonyosságot. Jézus nem kell, hogy így megjelenjen nekünk, mert mi a Szent Szellem által tudjuk, hogy Ő kijött a sírboltból, és feltámadt. Örökkön-örökké él. Nekünk ezeket a sebeket nem kell látnunk ahhoz, hogy tudjuk, hogy ez igaz, és örömben vagyunk. Tamásnak meg kellett mutatnia, mert ekkor Tamás nem volt köztük, és Jézusnak újra meg kellett jelennie. Tamás mondta, hogy ha én nem látom azokat a sebeket, én ugyan el nem hiszem, bárki bármit mondhat nekem! Ez a hitetlen Tamás. Jézus megjelenik neki, és mondja, hogy Tamás, hozd ide az ujjadat! Hozd ide és tedd bele a tenyerembe, nézd meg, hogy én vagyok! Hozd ide a kezedet, tedd bele az oldalamba, és győződj meg, hogy én vagyok!

Mit nem engedett meg Jézus ennek a hitetlen Tamásnak, hogy meggyőződést kaphasson! Ugyanis másként nem hitte volna el. Jézus mindig annyit ad nekünk az Ő kijelentéseiből, amennyire szükségünk van ahhoz, hogy tovább tudjunk menni Ővele. Tamásnak szüksége volt rá. Amikor meggyőződik Tamás erről, és teljességgel átadja magát a hitnek, hogy én Uram, én Istenem! – mondja, akkor Jézus így szól: boldogok, akik nem látnak így, mint te, Tamás, és hisznek. Mi azok a boldogok vagyunk, és azok az áldottak, akiknek nem adatott meg, hogy így meggyőződjünk, és mégis tudjuk a hit által. Mégis tudjuk a hitünk által. A Szent Szellem bizonyoságtévése által.

Itt történik valami nagyon fontos, amikor a tanítványoknak felfedi magát Jézus, és megjelenik. Akkor Jézus egy nagyon fontos dolgot mond a tanítványoknak: most már hiszitek, hogy itt vagyok. Mostantól kezdve dolgotok lesz!

JÁNOS 20,11–22.

21. Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket.

Mert amiképpen engem küldött az Atya, hogy itt a földön elvégezzem, akképpen küldelek én is titeket. Vagyis egy küldetést vesznek át a tanítványok, és ekkor rájuk lehel a Szent Szellemet. Ugyanis Jézus is a Szent Szellemmel végezte a szolgálatot, és mi sem tudunk egy jottányit sem előbbre jutni a Szent Szellem nélkül. Rájuk lehel a Szent Szellemet.

22. És mikor ezt mondta, rájuk lehele, és monda nékik: Vegyetek Szent Szellemet:

A Szent Szellem nélkül képtelenség a keresztény életet élni, és elvégezni a küldetésünket. Ahogy az Atya rálehelte Jézusra a Szellemét, és a Szent Szellem által végezte Jézus a csodákat. A Szent Szellem nélkül, amíg fel nem volt kenve, egyetlen csodát sem tett. Egyetlen csodát sem! Ugyanúgy Isten Fia volt. Ugyanúgy a Szent Szellemtől fogant. Ugyanúgy bűn nélküli volt. Ugyanúgy Istennek a kedves, megszentelt és örömteljes gyermeke volt. Benne gyönyörködött addig is, de mégsem tett egyetlenegy csodát sem. Vajon miért? Mert ezeket a Szent Szellem által végezte az Atya.

Ahogy rálehel a tanítványokra, utána mennek majd ki, és többé már nem félnek, többé már nem zárkoznak be. Jézus meghagyja nekik, hogy várokkozatok együtt, amíg el nem jön az én Atyám ígérete a mennyből, és akkor vesztek erőt, és fogjátok hirdetni ezt az Evangéliumot, úgy, ahogy én vettem az Atyától! Erővel és hatalommal, és félelem nélkül. Akkor prédikál úgy Péter pünkösöd napján, hogy senki rá se ismer. Ő, aki előtte megtagadta Jézust. Döbbenet, amikor a Szent Szellem ránk kerül. Amikor ez a felkenetés jön, amikor beteljesedünk a Szent Szellemmel. Naponta meg kell újulni benne! Naponta meg kell újulni a Szent Szellemben. A legnagyobb kincse a keresztény életünknek itt a földön a Szent Szellem. A Szent Szellem, amit Jézus lehel ránk naponta. A Szent Szellem tüztét, a Szent Szellem teljességét.

Megkérjük a Szent Szellemet, hogy adja nekünk azokat a kiejtéseket, azokat a gyönyörűségeket, amit mára még ránk lehelt a Jézus. Abban még tudjunk folyni, áradni. Azzal fejezzük be most a feltámadt Jézus jelenéseit, hogy elgondoljuk, mennyire fontos az, hogy a Szent Szellem egy teljességben ott legyen mindenben, amit teszünk. Belevonni a Szent Szellemet, nem kihagyni, nem kizárni, nem elfeledkezni róla, hogy Ő az, aki hozza a Jézus jelenéseit is. A megnyilvánulásokat, a jeleket, a csodákat, a vigasztalásokat, a gyógyításokat a Szent Szellem mozgulásai végzik.

Itt Jézus rájuk leheli a Szent Szellemet, és azt mondja, hogy így küldelek ki benneteket, hogy hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek. Hányan gondoljátok, hogy a Szent Szellem teljessége egy nagyon fontos dolog az életünkben? Aki még nem tudja, milyen a Szent Szellemmel beteljesedni, azoknak a végén szólunk még erről. Meg kell tudniuk, hogy mi ez, és milyen különbséget hoz beteljesedni a Szent Szellemmel. Ha ez nem lett volna fontos, akkor Jézus nem tér ki erre. De megemlíti, hogy nem akárhogy küldelek ki benneteket, hanem úgy, hogy pontosan az a Szent Szellem közösség és felkenetés lesz veletek, amivel én szolgáltam. Ahogy engem küldött ki az Atya, én is úgy küldelek ki titeket.

Ez azt jelenti, hogy ugyanazok a csodák előjöhetnek a Szent Szellem akaratában és a mi hitünk által, mint amik Jézus idején voltak. Sőt, azt is megígérte, hogy még nagyobbakat is cselekszünk azoknál. Ez nagy kihívás! Amit Jézus cselekedett, annál nagyobbat ki tud elképzelni? Ehhez tágitani kell a látásunkat, de ha Jézus előhozza, akkor meglesznek.

Bizonyos értelemben, ha vesszük ezt az internet világát, a világon mindenhol egyszerre képesek ugyanazt az egy csodát megnézni, látni és gyönyörködni benne, ez már nagyobb cselekedet. Jézus maximum ötezer embernek tudott prédikálni a Galileai tónál. Egy csónakban ült, és visszhangzott a beszéde a hegyoldalból. Ötezer embernél több képtelen volt már azt hallani, mert nem fértek el egy helyen többen. Most bekapcsoljuk az internetet, vagy a keresztény adásokat, és a világon mindenki egyszerre képes imádkozni és Jézus nevét felmagasztalni, akik be akarnak csatlakozni. Ez nagyobb cselekedet.

Úgyhogy Jézusnak ezeket a szavait sokféleképpen tudjuk értelmezni, de mindenképpen kell, hogy egy izgatottságot szüljön Jézusnak ez a meghívása, hogy aki hisz bennem, az cselekszi ezeket, mert ránk van lehelve a Szent Szellem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál. Ki az, aki a szívében ezeket vágyja, hogy meglássa? Mik ezek a nagyobbak, Uram? Taníts engem! Mik ezek a nagyobbak? Bizony, akarjuk látni. Nagyobbakat cselekszik. A nagyobbakat megcselekszi. Látni akarjuk, Uram. Látni akarjuk ezeket! Ennek egy belső izgatottságot kell szülnie a szívünkben. Jézus akarata ez, hogy megcselekedjük ezeket a nagyobbakat. Ámen.

Jézus dicsősége, hogy ránk leheli a Szent Szellemét, és kimegyünk, hogy megcselekedjük a nagyobbakat. Ma csodatevő erők között fog meggyógyulni egy jobb lábfej csontozata. Olyan erős volt a kenet, ahogy dicsértük az Urat az elején. A bicepsz izomzatában kenet van.

Amikor a Jézus a gyógyító, akkor mit lehet veszteni? Akkor csak meggyógyulni lehet. Ingyen van, nem kérünk egy forintot sem érte. Hatalmas ár kifizettetett. Jézusnak nem ingyen volt, de Ő megfizetett érte. A szemben gyógyító kenet van.

Ő egy jó Jézus, egy szerető Jézus, egy gyönyörűséges Jézus. Méltó a dicséreteinkre? Egyedül Ő méltó! Amikor ma történnek a gyógyulások, minden dicsőséget Neki adunk. Nem az imádságnak adjuk a dicsőséget, és nem a saját hitünknek adjuk a dicsőséget – bár az is kell hozzá –, hanem minden dicsőséget az Ő szent nevének adunk, mert az Ő neve magasztaltatik fel. Ámen. Ezt most előre kijelentjük, és akkor bőséggel lesznek a csodák, a Jézus nevében. Ámen. Dicsőség Istennek! Halleluja! Nagyon köszönöm Istennek, hogy vettétek az evangéliumot.